

Corona-tiden på et botilbud

Artikel af Gitte Jensen og Kim Olsen

Det er en helt almindelig fredag formiddag og Kim sidder ude på gangen og følger med i dagens rytme inden vi skal spise frokost. Mens jeg går forbi ham, får jeg lyst til at sætte mig ned og høre lidt om, hvordan livet på et botilbud former sig i en COVID-tid. Lidt henkastet spørger jeg, hvordan det går. *Det meste er ændret*, siger Kim og ser på mig. Jeg fornemmer at det er tid til en snak og ikke bare en henkastet bemærkning - og derfor bliver jeg siddende ved siden af ham og samtalen fortsætter. *Først skulle vi holde fysisk afstand til hinanden og spritte hænder - og nu går vi rundt med mundbind hele tiden. Det sidste der er kommet til, er en gennemsigtig plastikplade der deler spisebordet, så vi kan spise uden at komme for tæt på hinanden*, fortæller Kim.

Hvad tænker du om de nye ændringer og tiltag? Det er godt nok og selvfølgelig for at

undgå smitte, og det kan jeg godt forstå. Jeg er selv meget bange for at blive smittet. Det må jeg sige.

Hvilke huskeregler har du for at passe på dig selv? Jeg vasker hænder og spritter hænder hele tiden. Jeg bruger et nyt mundbind hver gang jeg skal ud af min bolig. Sådan nogle ting gjorde jeg slet ikke tidligere...

Kim og jeg taler lidt videre om hvilken betydning COVID har på det nære liv og samtalen falder naturligt på de ting, som vi begge savner. *Et kram*, siger Kim. *Jeg savner at kunne kramme min kontaktperson. Nu krammer jeg ingen..... Min søster, hende besøger jeg en gang imellem. Hun kommer nemlig ikke på besøg har på Parkvænget. Det skal hun først når vi er blevet vaccineret, det har vi aftalt.*

I lang tid savnede jeg også mit arbejde og mine samtaler med Poul, det er jo ham som jeg arbejder sammen med, fortsætter Kim. *Nu skal jeg hele tiden tænke over hvordan jeg skal udføre mine arbejdsopgaver. Ikke komme for tæt på de andre og bruge mundbind. Bare sådan noget som at køre til genbrugspladsen er en udfordring når vi skal sidde i bilen, vi kommer for tæt på hinanden. Så jeg laver nogle andre ting lige i øjeblikket.*

Jeg har også ændret andre vaner i hverdagen, fortæller Kim. *Jeg tager ikke længere bussen ned og handler i Glostrup Centeret. Nu tager jeg en taxi hver fredag til Spar og handler ind for en hel uge. Det er for at undgå for mange andre mennesker og for ikke at komme til at handle mange gange om ugen, som jeg ellers gjorde tidligere.*

Hvilke tilbud benytter du dig stadig af her på Parkvænget under Corona? Jeg har godt kunne lidt at Jakob kommer om spiller guitar på vores enhed. Det var rigtig godt! Jeg savner det sociale med de andre, som vi havde før Corona. Det vil jeg gerne have tilbage. Men det er vel meget normalt for mennesker at savne social kontakt, det er ikke? Jeg nikker og tilkendegiver at jeg er enig med Kim.

Hvordan synes du medarbejderne hjælper dig i hverdagen med at leve med Corona og restriktionerne? De gør alt hvad de kan! Selv om de kommer i fuld udrustning, mundbind, visir og det hele.... Medarbejderne hjælper jo også med at vi alle bliver testet for smitte, og det synes jeg er rigtig godt. Jeg er glad for at det kan foregå her på Parkvænget og vi ikke skal ligge og køre rundt ude i byen. Vi bliver testet på enheden af medarbejdere vi kender. Jeg ringer selv til min læge og får svar dagen efter, så det er meget let.

Kim taler videre og kommer ind på hans indstilling til en kommende vaccine der er i vente. Jeg glæder mig til at jeg også kan blive vaccineret. Det vil jeg sige ja til, med det samme. Nu skal vi lige have styr på plejehjemsbeboerne, så må det blive min tur. Jeg er nok lidt for ung endnu, Kim griner og fortætter det er vist dem over 65 år som bliver vaccineret først som jeg har forstået det. Tænk at man kan være for ung i en alder af 53, Kim griner og jeg griner med. Ja, det er ikke hver dag man oplever det, siger jeg og rejser mig for at komme videre med dagens arbejde.